

هفته

در شماره ۱۰ دیماه ۱۳۴۴ مجله مهر نذکر دادیم که زنجیره دستگاه کرونولوژی ایران دارای ۴ حلقه مهم است.

اول تاریخ میلاد و هجرت و رصد و وفات زرده است

دوم تاریخ بخت نرسی که بر اساس هزاره هجرت زرده است بنامشده.

سوم تاریخ هیلاد و وفات مهر یا مسیح

چهارم تاریخ میلاد و تجای توأم و بعثت و وفات مانی

در آنچنان‌نیز نذکر دادیم کاچون عصر مانی به‌مانندیکتر است و بالاوه راجع به دوره زندگانی او اسناد چینی وایرانی و مصری و کلیساًی در دست هی باشد آنرا مقدم میداریم و کلیاتی راجع با آن ذکر نمی‌کردیم.

چون بنا بر عده‌ای که داده‌ایم لازم است در سه قسمت دیگر نیز اطلاعاتی دقیق بعرض

خواهد گان محترم مجله مهر برسانیم لازم دیدیم که پیش از شرح هر یک از آنها جسداج دا نذکری راجع به‌هفته و سال و ماه قمری و دوره ۱۲ سالی حیوانی در دستگاه کرونولوژی قدیم ایران بدھیم.

هفته

کوتاهترین دوره‌های دستگاه کرونولوژی ایران هفته است که سالهای خورشیدی را به سالهای قمری متصل می‌کند و اگر این حلقة اتصال نبود محال بود که تاریخ پیشگوئیهای رمزی (۱) و تقویمهای بی‌تاریخ را با دقت پیدا کرد.

چون مبدأ هزاره‌ها و مبدأ چندین تاریخ مهم باستانی و برخی اعیاد مذهبی و همچنین اوهام احکام نجوم باهفتۀ ارتباط داشته در نظم و ترتیب روزهای آن از قدیم تاکنون تغییری

۱ - شرح بشارتها و پیشگوئیهای رمزی در یک مقاله مخصوص داده خواهد شد.

رخ نداده است.

نام و ترتیب روزهای هفته در فارسی ادبی کنونی از اینقرار است:

یکشنبه، دوشنبه، سهشنبه، چهارشنبه، پنجشنبه، آدینه، شنبه.

چنانکه ملاحظه میشود تا روز پنجم پیش از شنبه اعدادی از یک تا پنج میآید ولی روز ششم نام مخصوص دارد که آدینه باشد و روز هفتم فقط شنبه است یعنی شماره‌ای پیش از آن نگذاشته‌اند.

در زبان ارمنی و سریانی هم سبک نام‌گذاری روزهای هفته با اختلاف کمی شبیه به فارسی است.

فارسی	ارمنی	سریانی
یک شنبه	Kiraki	Khoshiba
دو شنبه	Yerkooshabti	Tro shiba
سهشنبه	Yerekshabti	Tla shiba
چهارشنبه	Chorekshabti	Arbo shiba
پنجشنبه	Hengshabti	Khamsho shiba
آدینه	Oorbat	Roya
شنبه	Shabat	Shabta

قابل ملاحظه است که در زبان ارمنی و سریانی نیز روز ششم هفته مثل فارسی نام مخصوص دارد ولی بر خلاف فارسی دنباله Shabti در ارمنی و دنباله shiba در سریانی با shebat و shabta که در آن دو زبان نام روز شنبه باشند یکی نیست و قابل توجه است.

نام روزهای هفته در عربی از اینقرار است:

یوم الاحد، یوم الاثنين، یوم الثلاثاء، یوم الاربعاء، یوم الخميس، یوم الجمعة، یوم السبت. چنانکه ملاحظه می‌شود نام پنج روز هفته فقط شماره است و کلمه در پیش یادبال شماره نیامده است و روز جمعه و سبت که روز ششم و هفتم هفته باشد نام مخصوص دارد.

در زبان عبری روزهای هفته مانند عربی با شماره است و فقط اختلاف مهمی که دارد این است که روز ششم هفته مانند عربی و سریانی و ارمنی نام مخصوص ندارد بلکه آنرا یوم شش می‌گویند و لهذا در آن زبان سبت نمی‌تواند چیزی جز هفت و صورتی واضح از septum در لاتین باشد.

باری وقتی که روزهای هفته‌فارسی را در نظر می‌گیریم ملاحظه می‌کنیم که بعد از شماره روز کلمه شنبه تکرار می‌شود ولهذا یک‌شنبه یعنی شنبه یکم و دو‌شنبه یعنی شنبه دوم والخ . حآل باید ببینم که کلمه شنبه که یکی از اصطلاحات قدیمی و مهم نجوم است و در شش روز هفته بکار می‌رود چه معنی دارد و برای چیست .

در تقویمهای باستانی ایرانی که در اوائل قرن بیستم میلادی در چین کشف شده بجا شنبه کلمه شام پت بکار برده‌اند .

شام در فارسی قدیم وجدید به معنی غروب و تاریکی است . پت صورت جدیدتری از پی تواست که در کلمه اوستانی دپت وابه معنی نیم روز دیده می‌شود . بنابر آنچه گذشت شام یعنی نیمة شب چنانکه دپت وابه معنی نیم روز می‌باشد . این اصطلاح مهم نجومی باستانی همان است که در فارسی ادبی شنبه و شنبند و در گویشها بصورت شمبه و شمبد آمده است .

چون در سال رصد زردشت اجتماع در نیمة شب بوده و آن نیمة شب مبدأ حساب ماههای قمری است لهذا آنرا یک شنبه یعنی نیمة شب اول یا یک‌شنبه شب نامیده‌اند که شب‌دوشنبه باشد . علت اینکه نام روز ششم هفته و آذینه گذاشته اند این است که روز اول هزاره های دوازده گانه واولین جشن نوروز در هزاره جم و روز هجرت زردشت و روز بشارت به ناهید مادر پیشوای دین مهر آذینه می‌باشد و خواسته‌اند آن روز از روزهای دیگر هفته ممتاز باشد . معلوم است که پس از آذینه دیگر احتیاجی به گذاشتن شماره پیش از آخرین نیمة شب هفته نبوده است . علت اینکه نام گذاری روزهای هفته در ارمنی و سریانی با فارسی شباهت دارد تأثیر دین مهر می‌باشد که بحث در آن از موضوع این مقاله خارج است .

و نیز علت اصلی اینکه شماره روزهای این دوره کوتاه راشن یا هشت روز نگرفته‌اند این است که میزان تقریبی سی‌قهراقی یک‌روز معین از ماه قمری فقط بوسیله دوره ۱۹۳۲ سالی بدست می‌آید و این دوره مهم شمسی و قمری که مبدأ آن سه‌شنبه تحویل حمل و اول ماه قمری سال‌وش رصد زردشت است حاصل ضرب ۷ در ۲۳ می‌باشد و این عامل‌های ضرب قابل تغییر نیست .

سال و ماه قمری

در دستگاه کرونولوژی ایران دو قسم باسه قسم سال و ماه قمری بوده که شرح اسامی آنها در اینجا لزومی ندارد و مقاله را سنگین می‌کند .

و نیز دوره ۳۰ سالی قمری و دوره ۱۹ سالی قمری شمسی مبدأ هر دو رصد زردشت است و محاسبه تقویمهای شمسی قدری نوروزی خواه با محاسبه خواه با فرمول این موضوع راثابت میکند و لازم باستدلال بیشتری در اینجا نمیباشد.

باید در اینجا تصریح کنیم که اقوام دیگر دستگاه منظم کرونو لوژی دقیق که مربوط به احکام نجوم باشند ندارند و لهذا هفته، و سال و ماه خورشیدی مربوط بهم و دوره ۱۲ سالی حیوانی در محاسبات آنها چندان مورد احتیاج نبوده است.

دوره دوازده سالی حیوانی

این دوره مشهور که از سال موش تا خوک است از دوره های اساسی دستگاه کرونو لوژی ایران میباشد و مبدأ آن سال موش رصد زردشت است.

در تقویمهایی که با سالهای نوبه روی داده شده و در اوائل قرن بیستم میلادی آنها را در چین کشف کرده اند نام سالهای این دوره دوازده سالی بكارفته است و بکمک این دوره و ماههای قمری و هفته تاریخ محو شده آن تقویمها پیدا شده که متعلق به نقریباً ۸ قرن پیش از تاریخ میلادی میباشد.

همچنین از قراری که نوشته اند این دوره ۱۲ سالی در حدود چهار پنج قرن قبل از میلاد از ایران به چین رفته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

ساتور علامه وحدی

که دارم مقصدی ، گم کردم ام راه
از این رو هر که را امید و بیم است
که میگویند دارد گلشن و نار
در آنجا همچو اینجا ساز و سوزاست
تعبد هر که دارد نیستش بد
دو صد چون بنده را هم جاگذاری
نه یزدان آتش افزود است و گلکار
بدی گر میکنی باشد بدی نار
که آنجا میدهد حق کماهی

شبی پرسید از من یار دلخواه
همی گویند جنات و جحیم است
ولی درمانه ام در کار دادار
مگر گل کار یا آتش فروز است
بگفتم : آری این باشد تعبد
اگر خواهی فراتر پاگذاری
توئی گلکار و افراد زنده نار
اگر نیکی کنی نیکی است گلزار
بحق پسپار اینجا هرچه خواهی